

OCEAN VUONG

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΙ  
ΟΥΡΑΝΟΙ  
ΜΕ ΤΡΑΥΜΑΤΑ  
ΕΞΟΔΟΥ

μετφ. Δημήτρης Μαύρος

Gutenberg 2021

## ΛΙΓΟ ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ

Τόσο νέοι ὥστε νὰ πιστεύουν πῶς τίποτα  
δὲν θὰ τοὺς ἀλλάξει, μπαίνουν, χέρι-χέρι

στὸν κρατήρα τῆς ὀβίδας. Νύχτα ὅλη  
μαῦρα δόντια. Τὸ ψεύτικο Ρόλεξ του, βδομάδες

πρὶν θρυμματιστεῖ πάνω στὸ μάγουλό της, τώρα σβήνει  
σὰν μινιατούρα σελήνης μὲς στὰ μαλλιά της.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐκδοχή, τὸ φίδι εἶναι ἀκέφαλο — παγωμένο  
σὰν κορδόνι λυμένο ἀπ' ἀστραγάλους ἐραστῶν.

Τῆς σηκώνει τὴ λευκὴ βαμβακερὴ φούστα, φανερώνοντας  
ἄλλη μία ὥρα. Τὸ χέρι του. Τὰ χέρια του. Οἱ συλλαβές

βαθιά τους. "Αχ πατέρα, ἄχ προμήνυμα, πιέσου  
μέσα της — καθὼς ὁ ἀγρὸς σκίζεται

ἀπ' τὶς κραυγές τῶν γρύλων. Δεῖξε μου πῶς τὸ ἐρείπιο φτιάχνει  
σπιτικό ἀπὸ γοφούς. "Αχ μάνα,

ἄχ μικροσκοπικὸ χέρι, μάθε μου  
πῶς νὰ ἀγκαλιάζω ἓναν ἄντρα ὅπως ἡ δίψα

ἀγκαλιάζει τὸ νερό. "Ας ζηλεύει κάθε ποτάμι  
τὸ στόμα μας. "Ας χτυπάει κάθε μας φιλή τὸ σῶμα

σὰν ἐποχή. "Οπου τὰ μῆλα βροντοῦν  
στὴ γῇ σὰν κόκκινες ὀπλές. Κι ἐγὼ εἶμαι γιὸς σας.